

# РЕПРОДУКТИВНА СИСТЕМА СТАТЕВОЗРІЛИХ САМИЦЬ НАЩАДКІВ НАРОДЖЕНИХ ВІД МАТЕРІВ РІЗНОГО ВІКУ З ФЕТОПЛАЦЕНТАРНОЮ НЕДОСТАТНІСТЮ

Селюкова Н. Ю.<sup>1,2</sup>, Волохов І. В.<sup>1,2</sup>

<sup>1</sup>ДУ «Інститут проблем ендокринної патології ім. В. Я. Данилевського НАМН  
України», Харків, Україна;

<sup>2</sup>Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

**Вступ.** Взаємозв'язок між організмами матері та плодом протягом усього гестаційного періоду значною мірою залежить від стану плаценти, фетоплацентарний комплекс утворює єдину функціональну систему, що забезпечує необхідні умови для розвитку плода. Порушення цього комплексу може викликати фетоплацентарну недостатність (ФПН). Структура і функція плаценти може адаптуватися до різноманітних зовнішніх стресорів. У разі невдачі адаптації або неадекватного її розвитку, народження здорової дитини знаходиться під загрозою, а в подальшому, це може призвести до розвитку програмування захворювань дорослих. Останнім часом все більше жінок репродуктивного віку народжують дітей у пізньому віці. А це в свою чергу, впливає на стан запліднення, вагітності, народження, формування та функціонування дитини.

**Метою** даного дослідження було вивчення впливу віддалених наслідків ФПН на функціонування репродуктивної системи дорослих нащадків жіночої статі, які були народжені матерями різного віку.

**Матеріали та методи.** До дослідження залучали здорових статевозрілих самок-матерів щурів популяції Вістар, молодого (3 міс.) і зрілого (10 міс.) репродуктивного віку. Було сформовано 4 гр. нащадків: гр. 1 та 2 – інтактні тварини відповідного віку; гр. 3 та 4 - самки з експериментальною ФПН відповідно молодого та зрілого віку. Моделювання ФПН проводили шляхом щоденного підшкірного введення самкам матерям з 12 по 18 день вагітності 50 % олійний розчин тетрахлорметану в дозі 2 мл/кг маси тіла. Репродуктивна функція самиць нащадків була досліджена у віці 3 місяців.

**Отримані результати.** Під впливом експериментальної ФПН у нащадків щурів жіночої статі, народжених від матерів молодого репродуктивного віку, на тлі високого рівня тестостерону зменшувалась кількість фолікулів та знижувалась маса яєчників. Навпроти, у самиць нащадків народжених від матерів з ФПН зрілого репродуктивного віку на тлі підвищеного рівня тестостерону, кількість фолікулів та вага яєчників залишалися в межах

інтактної групи. Хоча тривалість та фазова структура естрального циклу майже не змінювалась на тлі ФПН у двох вікових групах та все ж таки були нащадки, які мали нерегулярний естральний цикл.

**Висновки.** Такі зміни в репродуктивній системі нащадків в подальшому можуть призвести як до ендокринного безпліддя, так і до інших репродуктивних розладів.

## **АНАЛІЗ МЕТОДІВ ДІАГНОСТИКИ ДИСБАКТЕРІОЗУ КИШЕЧНИКА.**

Галузінська Л.В., Брюханова Т.О., Малоштан А.В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

**Вступ.** Нормальна мікрофлора людини з її специфічними функціями визначає мікробну екологію макроорганізму і підтримує його гомеостаз.

**Мета дослідження.** Аналіз методів діагностики дисбактеріозу кишечника.

**Отримані результати.** Основним і найбільш поширеним методом лабораторної діагностики дисбактеріозу залишається бактеріологічне дослідження калу пацієнта. Мікробний склад фекалій людини надзвичайно мінливий і не завжди відображає різноманітну картину кишкового мікробіоценозу. Слід підкреслити, що широкий спектр мікробних асоціацій, досліджуваних у фекаліях, необхідність обліку їх кількості та змін біологічних властивостей, особливо поява нових ознак, що характеризують агресивність умовно-патогенних мікроорганізмів, - все це призвело до створення різних схем для оцінки ступеня тяжкості дисбіотичних порушень, що розвилися при різних захворюваннях. Сьогодні для лабораторної діагностики дисбактеріозу, поряд з бактеріологічним методом, використовують і так званий експресний метод, що включає до себе визначення індолу, крезолу, фенолу, водню, метану та інш. Гідність цих методик полягає в тому, що вони дозволяють виявити дисбіотичні зміни в кишечнику протягом 30-120 хв. До основних недоліків цього методу відносяться: трудомісткість, висока вартість, тривалість проведення аналізу, відносна суб'єктивність отриманих результатів. Перевагою класичного методу перед експресним є те, що це прямий метод, що дозволяє визначити в біологічних рідинах організму господаря склад і кількісний вміст мікроорганізмів, складових мікробіоценозу товстої кишки організму господаря, як в нормі, так і при різній патології. До переваг біохімічного методу можна віднести відносну нескладність, доступність, невелику вартість, простоту, а головне - швидкість отримання відповіді. Можливість повторного проведення аналізу в короткі терміни, також дає важливу перевагу.